

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΕΜΠΤΗΝ
ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΦΡ. 10.ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ-ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ Γ. ΜΟΛΦΕΤΑΓΡΑΦΕΙΑ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
54 - ΟΔΟΣ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ - 54Ὁ Γιάννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

- Μ.— Σὲ βλέπω κάπως σκεπτικόν. Τί σκέπτεσαι βρε Γιάννη;
Γ.— Τὴ Δράμα συλλογίζομαι μὲ τὸν ἐν Ἰορδάνῃ.
Μ.— Ὅσο νὰ συλλογίζεσαι Δράμα καὶ Μιτυλήνη,
καμμία μεταρρῦθμῖσις δὲν πρόκειται νὰ γίνη.
Οὐδετερότη θέλω γὼ κι' ἀδράνεια μεγάλη
κι' ἂν βουλευτὴ τὸν ἔκαμες τὸ Βενιζέλο πάλι
ἀπὸ σφαιρίδια χρυσᾶ εἶτε κι' ἀπ' ἀσημένια,
γὼ ποῦ δὲν τὸν ἐκτιμῶ
ἐκατοντάκις προτιμῶ
τοῦ Στεφανῆ τὰ γένηα.

Ἄν ἐτρελλάθησαν γι' αὐτὸν
τὰ πλήθη τῶν πατριωτῶν
στὴ Λέσβο καὶ στὴ Δράμα,
τὸ θεωρεῖς γιὰ σοβαρὸ καὶ γιὰ σπουδαῖο πρᾶγμα;
Κι' ἂν ἔστω πῶς καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ βασιλείου μέρη
ὑποτεθῇ πῶς κάνουνε ἀμὰν γιὰ τὸ Λευτέρη,
νομίζεις πῶς θὰ δώσουμε τοῦ κόσμου σημασία
νὰ βγάλουμε τὸ Γούναρη ἀπὸ τὴν ἔξουσία;

- Γ.— Μωρὲ μὰ ποῦ βασιζέσαι ποῦ κάνεις τέτοια κρίσι;
Δὲν ἔχομεν τὸ σύνταγμα;...
Μ.— Τῶχουμε καταργήσει.
Γ.— Γιατὶ τὸ ἐκατέρωθες;
Μ.— Γιατί; Γιατ' ἔτσι θέλω!
Τὸ καταργῶ
ν' ἀπαλλαγῶ
ἀπὸ τὸ Βενιζέλο
ποῦ τότε μὲ τὴν ἀπογὴ τὸν εἶχ' ἀπομακρύνει
καὶ τώρα μοῦ ξανάρχεται ἀπὸ τὴ Μιτυλήνη!

Μὰ κι' ἂν ἐμπῆκε στὴ Βουλὴ,
σὲ τί θὰ μᾶς φοβίσῃ;
Ἄν δὲν βαριέται ἅς μιλῇ,
ἐμᾶς δὲν θὰ μᾶς πείσῃ
ν' ἀλλάξουμε πολιτικὴ καὶ νὰ φανοῦμε ἄλλοι.
Ὁ Γούναρης ἐν γὰρ μᾶς ἔχει τὸ κεφάλι
καὶ πλέον δὲν πιστεύομεν σ' αὐτὸν τὸν φαμαρόνον
ἀλλὰ εἰς τὴν ἀφροσύνη τῆς Βουλῆς μόνον.

- Γ.— Ἐλα στὸ νοῦ σου, βρε Μαρῆ,
καὶ βλέπε τί χρυσοὶ σωροὶ
στὴν κάλπη του κυλᾶνε.
Μ.— Τρεῖς κατασκόπους σπῖτι του τῶχω καὶ τὸν φυλᾶνε,
καὶ κατὰ τὰς ἐπτάμισυ π' ἀρχίζει καὶ νυκτώνει
πάω κι' ἐγὼ καὶ κρύβομαι στοῦ Γίγα τὸ πορτόνι.
Γ.— Καὶ διὰ ποῖαν ἀφορμὴν κατάσκοπός του εἶσαι;
Μ.— Μὰ εἶναι ἄνθρωπος αὐτὸς νὰ μὴν τονὲ φοβεῖσαι;
Ἕνας ζουρλὸς ποῦ ἀπαιτεῖ
συμμετοχὴ καὶ δρᾶσι,
εἶν' ἱκανὸς τὸ κάθε τι
νὰ μᾶς κατασκευάσῃ!

- Γ.— Τί ἀνεκάλυψες λοιπὸν μὲ τὴν κατασκοπεῖα;
Μ.— Δὲν εἶδα τίποτε σαφὲς ὅσες φορὲς ἐπῆα
ἀλλὰ ὑποψιάζομαι πῶς κάτι θὰ συμβαίνει
γιατὶ ποτέ του φρόνιμος ὁ σατανᾶς δὲν μένει.
Γ.— Ὡστε δὲν εἶναι ψέμματα πῶς ἐν τῇ πρωτευούσῃ
γυρίζουν οἱ κατάσκοποι καὶ μᾶς ἐπιτηροῦσι
κι' ἐξαίρετον καὶ ζηλευτὸν
ιδρύθη σῶμα ἐξ αὐτῶν
μ' ὀργάνωσι τελεία;
Μ.— Ἀπείρους ἔχουμε κι' ἐμεῖς ἀλλὰ καὶ ἡ Ἀγγλία
θαρρῶ πῶς μέσ' στὸ κράτος μας περισσοτέρους ἔχει
εἰς ἄνδρας καὶ στελέχη
κι' εἴμ' εὐτυχὴς ποῦ μ' ἔφερες νὰ ζήσωμεν στὸν τόπον
τοῦ μακαρίου Στεφανῆ
ἐνθα χαφιέδων πλησμονὴ
καὶ πληθὸς κατασκόπων.

- Τί λὲς κι' ἐσύ;
Γ.— Τί νὰ σοῦ πῶ ἀφοῦ μυαλὸ δὲν βάνεις
κι' ἀπ' ὅσα σ' ἐσυμβούλευα, τὰ ἐναντία κάνεις!
Τί νὰ σοῦ πῶ ποῦ δὲν μ' ἀκοῦς νὰ βγῇς μὲ τὴν Ἀνιάτα
παρὰ τραβᾶς οὐδέτερος ἀπὸ τὴν ἄλλῃ στράτα!
Τί νὰ σοῦ πῶ, μωρὲ κουτέ, ποῦ δὲν καταλαβαίνεις
πῶς πίσω σὰν τὸν κάβουρα πολιτικῶς πηγαίνεις,
ἀλλὰ νομίζεις πῶς λαμπρὰ σὲ κυβερνοῦν ἐτοῦτοι
ποῦ τὸ μυαλό τους πρὸ πολλοῦ ἐγίνηκε κουρκοῦτι!

Τί νὰ σοῦ πῶ ἀφοῦ καὶ σὺ κι' ὁ Γούναρης ἀντάμα,
δὲν βλέπετε τί γίνεται στὴ Λέσβο καὶ στὴ Δράμα
καὶ μέσα στὴν πρωτεύουσάν καὶ πέραν εἰς τὰς Πάτρας
ἀφ' τοῦς θερμοῦς καὶ ἀκραίφνεῖς τοῦ Βενιζέλου λάτραις,
ἀλλὰ μοῦ ἐπιμένετε
μὲ τὸ σταγιὸ νὰ μένετε
ἀθδέλει στὸ καυβέρο,
χωρὶς νὰ σᾶς ἀνεχόμεν καὶ νὰ σᾶς σπεφένω!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Τί νὰ σοῦ πῶ ἀφοῦ τολμᾶς νὰ λὲς, μωρὲ σκουλήκι
βεβαίαν καὶ ὀριστικὴν τοῦ Καίσερ τὴ νίκη

εἰς ὥρας ποῦ οἱ Σύμμαχοι τῶψήσανε τὴν κάπα
καὶ πότε στὴν Ἀμερικὴ καὶ πότε πρὸς τὸν Πάπα
προστρέχει ὁ ἀήττητος ζητῶντας τὴν εἰρήνη!
Τί νὰ σοῦ πῶ ποῦ τώρα πῆ ἀπὸ τὸ πάθος δὲν σ' ἀφίνει
ν' ἀντιληφθῇς τὴν πλάνη σου καὶ νὰ κατανοήσης
πῶς τὸ ξερὸ σου δυστυχῶς ἀργὰ θὰ νὰ χτυπήσης!

Μ.— Μωρ' ὅσο καὶ νὰ προσπαθῇς τὴ γνώμη νὰ μ' ἀλλάξεις
ἐγὼ θ' ἀνῆκω πάντοτε στοῦ Γούναρη τὰς τάξεις
γιατὶ ἐκεῖνον εὗρηκα πολιτικὸν σωτῆρα
ποῦ συνεχῶς ὡς ἐφεδρὸς τρεῖς ἄδειες ἐπῆρα
καὶ τώρα ποῦ προτίθεμαι νὰ τοῦ ζητήσω κι' ἄλλη,
ἐλπίζω πῶς προσκόμματα δὲν θὰ μοῦ παρεμβάλλη.

Ἐν χρόνοις, φίλε μου δεινοῖς,
ὁ Γούναρης κι' ὁ Στεφανῆς
εἶναι καλοὶ γιὰ μένα
ποῦ στρατιώτην μὲ κρατοῦν οὐδέτερον καὶ ἡμερον
καὶ συμπάρο μέχρι σήμερον
δὲν ἔρριξα κανένα.

Ἡ τακτικὴ τοῦ Στεφανῆ
ἐμένανε μ' ἀρέσει,
ποῦ μὲ βαστάει ἀδρανῆ
μακρὰν ἀπὸ τὸ φέσι
κι' ἐπὶ τῆς ὑπουργείας του κρυφὸ καμάρι τῶχω
ποῦρθ' ἀφ' τὸ σπῖτι μου πεινῶν
κι' ὡς στρατιώτης ἀδρανῶν
ἐπάχυνα στὸ λόχο.

Ἐτοῦτ' εἶν' ἡ πολιτικὴ ποῦ καθενὸς ἀρέσει.
Τί θέλω γὼ νάχω πυγμὲς καὶ χαλινούς στὴ μέση;
Κι' ἂν θέλῃς, Γιάννη, καθαρὰ τὰ πράγματα νὰ ποῦμε
ἔτσι ἐμάθαμ' οἱ ρωμηοὶ ἀνέκαθεν νὰ ζοῦμε.
Ἔτσι καθὼς ὁ Γούναρης μᾶς κυβερνάει τώρα
ποῦ κι' ἡ μαγκοῦρες βγαίνουνε κι' ἡ καραμπίνες φόρα
κι' ὅ,τι ρουσφέτι νὰ ζητᾶς,
ὅταν τὸ πόδι σου πατᾶς,
ὁ Ράλλης νὰ στὸ δίνη
καὶ οὕτω πὼς αἰσθάνεσαι πῶς ζῇς στὴ ῥωμηοσύνη!

Δὲν μοῦ τ' ἀλλάξεις τώρα πῆ ἐμένα τὸ κεφάλι.
Τὴν εὐκαιρίαν ποῦθελα τὴν βρῆκα μὲ τὸ Ράλλη.
Σὲ μαῦρες κι' ἄχαρες στιγμές,
μ' ἀνόρθωσες καὶ μὲ πυγμὲς
δὲν δύναμαι νὰ ζήσω.
Τὰ παλαιὰ συστήματα ἐγὼ θ' ἀκολουθήσω
Τοῦ ἑλληνος ὁ τράχηλος πυγμὴν δὲν ὑποφέρει
κι' ἂν δὲν τὸ λέμε τοῦ Γκαλήπ, τὸ λέμε τοῦ Λευτέρη!

Στά δικά μου νᾶμαι θέλω
μαζωμένος σὰν τὴ γάτα·
πάρε σὺ τὸ Βενιζέλο
νὰ βοχτήσης τὴν Ἀνιάτα,
ἔβγα σὺ μὲ τὸ Μεσία
ἥρως γιὰ τὸν ἐθνισμό σου.
Στὴ χαρίζω τὴν Ἀσία·
πάρτη γιὰ λογαριασμό σου!

Ἀπὸ δῶ πάνε στὴν Πόλι κι' ἀπὸ κεῖθε στὸν Τσεσμέ
οὐρε κάμε τὴ δουλειά σου κι' ἄσεμ' ἤσυχον ἐμέ.

Σύρε χτύπα τοὺς Βουλγάρους, σύρε γκρέμισε τὴν Πύλη
κι' ἄσεμ' νὰ ἡσυχάζω
καὶ οὐδέτερος νὰ βοᾶζω
τοῦ Σκουλούδη χαμομήλι.

Δὲν μὲ πείθεις νὰ ἐξέλθω σὲ καινούργια ξαφνικά
καὶ νὰ βγῶ σὲ κακουχίες
τώρα μέσ' στῆς εὐτυχίες
ποῦβρ' ὁ Ράλλης δανεικά!

Γιὰ φαντάσου, μωρὲ Γιάννη, τί ἀπάντησα χαρά,
μέσ' στὴ φτώχεια τὴ μεγάλη
δι' ἐνεργειῶν τοῦ Ράλλη
θὰ χορτάσουμε παρᾶ
κι' ὁ παρᾶς αὐτὸς εἰς ταύτας τὰς κρισίμους τὰς στιγμὰς
νὰ εὐεργετῇ τὸ κόμμα καὶ τοὺς ὁπαδοὺς ἡμᾶς.

Τώρα πῶχουμε παράδες
μὴ μοῦ μελετᾶς κανυγάδες
καὶ πολέμους συχαμένους.
Ἄσ' περάσουμε δυὸ μῆνες σχετικῶς εὐτυχισμένους
κι' ἴσα μὲ τὸ Θεριστή,
πάλι κάποια εὐτυχία θὰ μᾶς παρουσιαστῇ!

Ἄς περάσουνε δυὸ μῆνες
νὰ μπαλώσουμε τῆς πείνης
καθενὸς ποῦ τοῦ χρωστοῦμε
ἄς μπαλώσουμε τὸ κόμμα
κι' ἄς ταῖζουμε κι' ἀκόμα
τοὺς φαντάρους ποῦ βαστοῦμε
κι' ἔως ὅτου ποῦ τὸ χρῆμα ἐντελῶς ἐξαντληθῇ,
κάποιος τρόπος θὰ βρεθῇ
οὕτως νὰ προοδεύῃ κι' οὕτως νὰ εὐδαιμονῇ
ἡ Ἑλλάς ἐν ταῖς ἡμέραις οὐδετέρου Στεφανῆ!

Ἄν τὴν στάσιν μας τὴν κρίνει
ἡ Ἀνιάτα μπερδεμένη,
καὶ γιὰ τοῦτο δὲν μᾶς δίνει
μιὰ πεντάρα τσακισμένη,
ὅ,τι ἔχουμε στὸ Κράτος μεταξὺ μας θὰ τὸ φᾶμε,
μὰ στὸ πλάϊ τῆς δὲν πᾶμε!

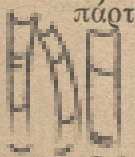
Πεῖσμα τῶβαλ' ὁ Σκουλούδης, πεῖσμα τῶβαλα κι' ἐγώ.
Κι' ἂν στὸ βάρανθρον μοῦ λένε πῶς τὸ Κράτος ὀδηγῶ,
τὸ χαβᾶ μου θὰ τραβάω κι' ἡ ὥραϊα ἡ κακὰ
θὰ τὴν ἔχω, μωρὲ Γιάννη,
τὴν Ἀγγλία στὸ τηγάνι
ὅσῳ βρίσκω δανεικά!

Τί χαρὰ κι' αὐτὴ στὸ Κράτος τῶν Ἑλλήνων τῶν μὴ δρώντων!
Ταῖς πρεσβείαις τῶν γερόντων
εὐρεθῆκανε λεφτὰ
γιὰ νὰ παίζουμε τὴ μπάλα,
κι' ὅσω ποῦ νὰ φᾶμ' αὐτὰ
ἔχει ὁ Θεὸς καὶ γι' ἄλλα!

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΙΕΣΟΥΡΙΟΥ

Με στίχους βγαίνω και μελω
στον πρεσβευτή τὸν Ἰταλό.

Ἐξοχώτατε, μανθάνω μετὰ λύπης περισσῆς
πῶς σὴν Ἡπειρο κουνούπι μᾶς ἐγίνατε καὶ σεῖς.
Ἐξοχώτατε, λυποῦμαι ποῦ στὰ ἴσια δὲν τραβᾷς
ἀλλ' ἀρχίνησες νὰ πιάνης *κόντρα τέμπο* τὸ τραγοῦδι
καὶ τοῦ φέρνεις τοῦ Σκουλούδη
δυσαρέστους προστριβάς.

Ἐξοχώτατε Μποσδάρη,
φίλε μας εἰλικρινῇ,
δὲν μᾶς φθάνουν οἱ Βουλγάροι
καὶ οἱ Αὐστρογερμανοί,
παρὰ μπαίνουν κι' οἱ Φρατέλοι στὸ λαιμὸ νὰ πᾶς πατοῦν
ἐν ἡμέραις ποῦ ὀμίχλες πανταχοῦ ἐπικρατοῦν.

Ἄν ἐβγῆκες πριμαντόνα
καὶ χορεύεις στὸν Αὐλῶνα,
θὰ σὲ σπάσω τὴν κιθάρα
ἂν κατέβης σὲ Χειμάρρα.
Κι' ἂν γυρεύης τὸ Δελβίνο
νὰν τὸ καταγῆς κι' ἐκεῖνο,
πλέον δὲν σὲ ὑποφέρνω
καὶ στὸ διάολο σὲ στέρνω
μ' ὅλο σου τὸ μαντολῖνο!

Κάρο ἀμῖκο,
δὲν θὰ σὲ ἀφίκω
τὰ βιλαέτια ποῦ μῶχες πνίξει.
Τέτοιο φρατέλο
τί τόνε θέλω
ἀφοῦ γυρεύει νὰ μὲ ρουφήξῃ!

Ἄν θέλῃς κέρδη ἀφ' τὸν ἀγῶνα,
πάρ' τὸ Ἰτζόντισο μὲ τὸν Καδρόνα
πάρ' τὸ Τριέστι, πάρε τὴ Βιέννα,
κι' ἄσεμ' ἐμένα
μὴ μὲ πειράζῃς
ἀφοῦ τὴν στάσιν μου καὶ σὺ θαυμάζεις
καὶ λὲς πῶς θέλω συγχαρητήρια
ποῦν' ὁ στρατός μου . . . σὲ ἀναρωτήρια!

ὦ Ἰταλία
ποῦ σὲ φιλία
φαίρνεσαι πάντοτε σταθερωτάτη,
ποσῶς δὲν ἔχω ἀμφιβολίας
πῶς ὅσον οὔπω χάριν φιλίας
θὰ μοῦ τὸ βγάλης καὶ σὺ τὸ μάτι!

ὦ Ἰταλία
κόρη τελεία,
χαριτωμένη!
Δεῖχ' τὴν ἀγάπην σου καὶ σὴν Ἑλλάδα
ἀφοῦ τὴν εὗρηκες τὴ φίλενάδα
μὲ τὸ Σκουλούδη ξεκουρασμένη!

ΣΤΟ ΒΕΝΙΖΕΛΟ

Ὡστε λοιπόν, Μεσία μου, πολιτικὸ σαῖνι,
ἂν ἀποχὴν ἐτήρησες,
πάλι μᾶς ἀπογύρισες
ἀπὸ τὴ Μιτυλήνη.
Ὡστε λοιπόν, Μεσία μου, ὡς εὖ ἀνεπαρέστης
σὰν τὸν Ἀπρίλη θαλερὸς
καὶ σὰν τὸ Μάη φλογερὸς
μὲ τὰς ἀρχὰς τῆς ζέστης.

Καλῶς μᾶς ὥρισες σωτὴρ καὶ τῆς πατρίδος σκέπη
π' ὁ Γούναρης σὰ διάολο μπροστά του θὰ σὲ βλέπῃ
καθὼς καὶ κάθε βουλευτὴς τοῦ κόμματός του βλάμῃ.
Ἄλλὰ κι' ἂν ἤρθες, τί μπορεῖς, Μεσία μου, νὰ κάμῃς
ἀφοῦ κι' ἡ παρουσία σου θάναί σχεδὸν χαμένη
κι' οὐτ' ἡ πυγμὴ σου θὰ μπορῇ νὰ εἶναι σηκωμένη!

Δὲν ξέρω τί θὰ καρπωθῇς μ' αὐτὸ τὸ βουλευτικὸ
ἀφοῦ θὰ ἦναι γύρω σου οἱ ἐθνικοὶ τζίτζικοι
κι' ὅσο νὰ δείχῃς τὴ στοργὴ καὶ τὴν ἐπιμονὴ σου
ἐκεῖνοι τερετίζοντες θὰ πνίγουν τὴ φωνὴ σου.
Δὲν ξέρω τί ὠφέλεια στὸ κόμμα σου θὰ δώσῃς
ἀφοῦ θὰ εἶν' ἀδύνατον νὰ φέρῃς ἀνορθώσεις.
Δὲν ξέρω γιατί ἔρχεσαι σὲ βρῶμα νὰ καθίσῃς
ἀφοῦ δὲν θάχῃς τὸ τσαπὶ νὰ τὴν ἐκκαθαρίσῃς!

Ἐξίσταμαι καὶ ἀπορῶ τὸ πῶς ἀποφασίζεις,
ἀφοῦ καλῶς τὰ πράγματα, Μεσία, τὰ γνωρίζεις
ν' ἀναμιχθῇς μέσ' σὲ τὴ Βουλὴ μὲ προεστῶν ταμπάκους
καὶ νὰ τὰ βάλης μόνος σου μὲ τόσους βρυνκολάκους!
Σφάλεις, Δευτέρη μου, πολὺ
ἂν σκέφτεσαι πῶς τὴ Βουλὴ
θὰ τὴν ἀγιάσῃς φέρνοντας μαζὺ τὸν Ἰορδάνη,
γιατὶ κανένα βάπτισμα τὴ λέπρα δὲν τὴν πιάνει!

ΚΟΣΜΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

ΕΣΤΑΝΤΑΝΕ

Ὑψηλὸς τὸ σῶμα,
χαμηλὸς κολάρος,
μ' ἀνοικτὸ τὸ στόμα
περπατεῖ σὰν γλάρος
μέσ' σὲ τὴν Ἀττικὴ.
Νέος ὅλο γλύκας
Πόσον τὸν γουστάρω!
Ἔμαθε πῶς προΐκες
εἶναι μὲ τὸ κάρρο
καί... καραδοκεῖ!

ΕΡΩΤΗΣΙΣ

Δὲν μοῦ λὲς κομπὴ γρηοῦλα
πῶχῃς τὴν ἐπιμονή,
νὰ πετιέσαι κοπελοῦλα
μὲ κορὰς δι' ἀπὸ τὸν
πόσον θὰ διατηρήσῃς
τὸν ὅρον τῆς ἐπιμονῆς;
Δὲν θὰ γείρῃς; δὲν θ' ἀπορίσῃς
ἀκατάβλητη γοργόνα;
Εἰς τὸν κόσμον ποῦ θὰ ζήσῃς,
περασμένη μου μπωτέ,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΔΗΕΟΥΡΙΟΥ

δλο νηάτα θά γνωρίσης
και γεράματα ποτέ;
"Αχ! επίμονος κυρία!
Λύσε μου την άπορία.
Μυστικό μὴν τὸ φυλάς!
Πέσμου το και μὴν κακῶνης,
πῶς μπορεῖς και κατορθῶνεις
τόσους χρόνους νά γελάς!

Η ΞΑΝΘΗ

Ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι
εἶναι φῖνα ζωγραφιά.
Σὰν σαμπάνιας ποτηράκι
νὰ τὸ πῆς μὲ μιὰ ρουφιά!
Τί μονότονο μιζουδάκι
ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι!
Σὲ κυττάζει και λιγώνει.
Τὴν κυττᾷ και παλαβώνει.
Μὲ τὸ μάγουλό της, μῆλο,
μὲ τὸ χεῖλι της, κεράσι,
προσπαθεῖ κι' αὐτὴ μὲ ζῆλο
κάθε μάτι νὰ χορτάσει.
Καραμέλα στὸ χαράκι
ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι!
"Αν δὲν ἔχη στὴν καρδιά της
ἔχει φλόγα στὴ ματιὰ της
ποὺ θερμαίνει κάθε τζάκι
ἡ ξανθὴ μὲ τὸ ψαθάκι!

ΣΤΙΓΜΙΟΤΥΠΟΝ

Κομπὸς, χαρίεις και . . . σαχλὸς
λατρεύει μὲ μανίαν
τὴν μουσικὴν τὴν ποίησιν
και τὴν καλλιτεχνίαν.
Μὰ μ' ὅλη τὴ λατρεία του
ὁποὺ τὸν κατατρώγει,
χυλόπητα διηνεκὼς
ἀπ' τὰς **Σειρήνας** τρώγει.
Και καταφεύγει ὁ δύστηνος
σ' ἰδανικὰ κατώτερα
Sic transit munti gloria
Λοιπὸν . . . και εἰς ἀνώτερα!

ΤΟ ΔΟΝΤΙ

Ξέρω μιὰ μελαγχροινὴ
ποὺ τὸ δόντι τῆς πονεῖ
κι' ἀποτέλεσμα δὲν φέρει
τ' ὀδοντογιατροῦ τὸ χέρι.
Ξέρω μιὰ μελαγχροινὴ
ποὺ τὴν τρέλλανε τὸ δόντι.
Τὴν ἀπέλειψαν οἱ νηοὶ
κι' ἐν μεγάλ' ὑπομονῇ
τὴν κουράζουν . . . οἱ γερόντοι!

* ΣΤΙΧΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ *

ΛΑΓΟΣ ΚΑΙ ΣΚΑΝΤΖΟΧΟΙΡΟΣ

(Μῦθος λαϊκός,
ἀλληγορικός).

"Ενας φρόνιμος λαγὸς
—λέει σὲ μὐθὸ τοῦ ὁ λαός—
ἀπ' τὸ θέρος εἶχε φτιάσει
μιὰ φωλιά νὰ ξεχειμάσει.

Μὲ τὴν πρώτη τὴ βροχή,
ἄρισε τὴν ἐξοχή,
στὴ φωλιά του μέσα τρέχει
κι' ἐβλεπε ποὺ πέρα βρέχει.

Νὰ καὶ φθάνει μ' πρὸς σ' αὐτὴ
ἀπὸ τὴν νεροποντὴ
ὁ σκαντζόχοιρος βροχμένος
ὡς τὸ κόκκαλο ὁ καὶ μένος!

Κι' εἰπ' εὐθὺς εἰς τὸ λαγὸ
"Ἀσέ με νὰ μῶ κι' ἐγὼ
στὴ φωλιά σου μέσα λίγο.
Σὰν σταθῇ ἡ βροχὴ θὰ φύγω."

"Ἡ φωλιά μου εἶναι μικρὴ
κι' ἄλλον μέσα δὲν χωρεῖ.
Θέλω νὰ σ' εὐχαριστήσω
μὰ πῶς νὰ σ' οἰκονομήσω;

—Βλέπω πρᾶγμα λὲς σωστό
λίγο τόπο ὅμως ζῆτῷ
τὸ κεφάλι ν' ἀσφαλίσω
κι' ἔξω τὸ κορμὶ θ' ἀρίσω.

"Ὁ λαγὸς ὑποχωρεῖ.
κάνει τόπο ὅσο μπορεῖ
κι' ὁ σκαντζόχοιρος προβάλλει
λίγο λίγο τὸ κεφάλι.

"Ἐξάφνα σὲ μιὰ στιγμή
σφαῖρα κάνει τὸ κορμὶ
μέσα στὴ φωλιά τρυπώνει
και φαρδὺς πλατὺς ξεπλώνει!

Τὸ λαγὸ σὲ μιὰ γωνιά
τὸν στριμώχνει μ' ἀπονιά
μὲ τ' ἀγκάθια τὸν τρυπάει
κι' ἂν πονῇ δὲν τὸν ρωτάει.

Δίνει τόπο στὴν ὀργὴ
ὁ λαγὸς μὲ τὴ φυγὴ
κι' ἄρισε τὸ μουσαφίρη
στὴ φωλιά του νοικοκύρη!

Στὰς παρούσας τὰς στιγμὰς,
πάνω καὶ κάτω σὲ μὴν
ἐφαρμόζεται ὁ μῦθος.
Τὸν σκαντζόχοιρο ποῖας κάνει
ἀπ' τὸ σπῆτι νὰ μᾶς βγάλλῃ,
πρὸ πολλοῦ γνωστὸν στὸ πλῆθος!

CHEF

ΕΚ ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΙΣ

— Κατὰ τὸ ἀπόγευμα τῆς παρελθού-
σης Κυριακῆς, ὁ ἐκ δεσποινίδων και
νεαρῶν κυριῶν ὄμιλος τοῦ τέχνος, και
κυρίαι τινὲς κατὰ πρόσκλησιν Γάλλων
ἀξιωματικῶν ἐκ τῶν ἐνταῦθα ὁμοσύν-
των πλοίων, ἐξέδραμον εἰς Πλατὺν Αἰ-
γιαλὸν τῆς Λάσης.

— Ἐξ ὅσων μετέσχον τῆς ἐκδρομῆς,
ἐνθυμούμεθα τὰς κυρίας Ἀγνήν Φ.
Μεταξᾶ, Κάτε Γ. Λορέδου, Μιμίτσαν
Φ. Προκόπη, τὰς δεσποινίδας, Προ-
κόπη, Τρωϊάνου, Σάνδρες, Μεταξᾶ,
Τουλ, Ἰγγλέση, Καπάτου, Σολωμοῦ,
τὰς τρεῖς ἀδελφὰς Χάλδα και τοὺς κυ-
ρίους Ἀσπρογέρακαν, Φωκᾶν, Σπινέ-
λην, Σάνδρες, Φραγκόπουλον, Ἰγγλέ-
σην, Χάλδαν, Προκόπη, Γ. Βλάχον
και Χρ. Βλάχον.

— Ἡ ἐκδρομὴ αὕτη ἐπεκρίθη μετὰ
δριμύτητος ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα, ὀλιγίσταν
εὐτυχῶς, θαυμαστῶν τῆς Γερμανικῆς
δράσεως, οἵτινες ἰσχυρίζονται, ὅτι λόγῳ
τῶν δυσμενῶν διὰ τὴν ἐπίσημον Ἑλ-
λάδα συνθηκῶν ὑφ' ἃς οἱ Γάλλοι εὐρί-
σκονται ἐνταῦθα, δὲν εἶναι ἐπιτρεπι-
μένη ἡ πρὸς αὐτοὺς συναναστροφὴ
ἡμῶν!

— Ἄλλ' ἀσχετῶς πρὸς τὸ ὅτι αἱ πρὸς
τὴν Ἀντάντ σχέσεις τῆς Ἑλλάδος πα-
ραμένονσι φιλικαί, κἂν ἔτι ὑποτεθῇ
ὅτι διὰ τῆς ἐνταῦθα ἐπισταθμίας τῆς
Γαλλικῆς μοίρας τὸ Κράτος ὑφίσταται
μειώσιν τῆς ἀξιοπρεπείας του, εἰς τοῦτο
βεβαίως δὲν πταίουσιν οὔτε οἱ Γάλλοι
οὔδ' ὁ Ἑλληνικὸς λαός, ἀλλ' οἱ ὀπτεύ-
θουσι τῆς ὁλοκληρῆς πολιτικῆς τῆς ὁποίας
δρέπομεν ἤδη τοὺς καρπούς!

— Ὅλοι ἀνεξαιρέτως οἱ προσκληθέν-
τες μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως μετέ-
σχον τῆς ἐκδρομῆς, χωρὶς νὰ λάβωσιν
ὑπ' ὄψιν ἀνόητον δημοσίευσμα κυκλο-
φορήσαν τὴν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς διὰ
τοῦ ὁποίου ἐπεδιώχθη ἡ ματαίωσις τῆς
ἐκδρομῆς.

— Εἶναι πανθολογούμενον ὅτι χάριν
τῆς ἐνταῦθα διαμονῆς τῶν Γάλλων, ὁ
τόπος ἀναζωογονεῖται και ἀποβάλλει τὴν
μελαγχολικὴν του ὄψιν, προσλαμβάνων
καθημερινῶς σφρίγος και ζῶην τῆς
ὁποίας ἐστερεῖτο μέχρι τοῦδε.

— Οὐ μόνον δὲ δὲν ὑπάρχει κίνδυνος
νὰ ἐπέλθῃ ἔλλειψις τροφῶν ἐν τῷ τόπῳ,
ἀφοῦ οἱ Γάλλοι ἐπαρκέστατα ὄντες ἐφω-
διασμένοι, φαίνονται διατεθειμένοι και
εἰς ἡμᾶς ἐν ἀνάγκῃ νὰ παρέχωσιν ἐξ
αὐτῶν, ἀλλὰ και προκαλεῖται ἡ ἀθρόα
καθόδος τῶν χωρικῶν ἐκ διαφόρων με-
ρῶν τῆς νήσου, οἵτινες φέρουσιν εἰς τὴν
ἀγορὰν πρὸς πώλησιν τὰ προϊόντα των,
και οὕτω προμηθευόμεθα πολλὰ εἶδη
εὐθηρότερα ἢ πρότερον.

— Καὶ μίᾳ συμπρωσίᾳ: Καθ' ἣν
ῶραν ἐγένετο ἡ προκαλέσασα τὴν . . .
ἱερὰν ἀγανάκτησιν τῶν εὐαρίθμων πα-
τριωτῶν (!) ἐκδρομῆς, ὁ νομάρχης κ.
Γκόφας συνοδευόμενος ὑπὸ γάλλου
ἀξιωματικοῦ ἀποσταλέντος πρὸς παρα-
λαβὴν αὐτοῦ εἰς τὴν Νομαρχίαν, ἀντα-
πέδιδεν ἐπίσκεψιν πρὸς τὸν Γάλλον
ὑποναύαρχον παρὰ τῷ ὁποίῳ ἔτυχεν
ἐγκαρδίου δεξιώσεως.

— Ἠρχισεν ἡ λειτουργία τοῦ διὰ
τὴν ὑπηρεσίαν τῶν πλοίων ἐγκαταστα-
θέντος εἰς τὸ ἀγγλικὸν προξενεῖον ἰδιαι-
τέρου τηλεγραφικοῦ γραφεῖου.
— Ὁ Λῆμος ἀνέλαβε τὴν ὑποχρέω-
σιν νὰ παρέχῃ ἡμερησίως εἰς τὸν στό-
λον μέχρι 300 τόνων ὕδατος πρὸς 50
λεπτὰ ἑκάστον, ὁ δὲ στόλος θέλει χο-
ρηγῇ εἰς τὴν Ἡλεκτο. Ἐταιρίαν ἀνὰ
τετράμηνον 100 τόνους γαιανθράκων
πρὸς 80 δραχμὰς ἑκάστον.

Σ. Ζ. — Συνεπείᾳ τοῦτου ἐκλιπούσης
τῆς ἀνάγκης ἥτις ἐπέβαλε τὴν ὑπὸ τῆς
Ἡλ. Ἐταιρίας ὑπερτίμησιν τοῦ βεῦμα-
τος κατὰ ἐν λεπτόν, ἥδη παρεχόμενων
αὐτῇ εἰς εὐθυγὴν τιμὴν τῶν γαιανθρά-
κων, ὁρθὸν εἶναι νὰ ἀρτῇ ἡ ὑπερτίμησις.

— Καὶ μίᾳ εὐεργεσίᾳ τῶν Γάλλων
Ἀπειληθείσης τῆς ἑλπίδος ἡμῶν ἐν
τῷ τόπῳ, πρὸς ἀποσβῆσιν τοῦ κινδύ-
νου τοῦτου ὁ διευθυντὴς τῆς Ἡλ. Ἐται-
ρίας κατ' αἵτησιν τοῦ κ. δημάρχου, ἐπρο-
συνεργήθη νὰ παρασχεῖ εἰς τὴν
τουτοῦ ἐπιτροπὴν 300 σακκοὺς αλευρῶν
τῶν 78 ὁκάθων ἐπὶ τιμῇματι δραχ. 55
και 60 ο/ο ἑκάστον.

— Τὰς εἰς τὰς Ἀθηναϊκὰς ἐφημερί-
δας γραφέντα περὶ τοποθετήσεως εἰδι-
κῶν πυροβολείων εἰς τὰ Φάρσα, ἡλεκ-
τρικῶν προβολέων ἐπὶ τοῦ λόφου τοῦ
Τηλεγράφου, ὡς και τὸ περὶ ἐπικειμέ-
νης ἐγκαταστάσεως ἀεροδρομίου εἰς
Λυκαρδοπουλάτα, δὲν εἶναι ἀληθῆ.

— Ὁ νομάρχης Πατρῶν ἐτηλεγρά-
φησε πρὸς τὸν ἐνταῦθα νομάρχην, ὅτι
ἐχορηγήθησαν πρὸς τὸν ἀλευροβιομή-
χανον κ. Γ. Κασιόγεραν 90 χιλιάδες
ὁκάδες σίτου διὰ τὴν Κεφαλληνίαν.

— Ἀρξάμενης τῆς τακτικῆς εἰσαγω-
γῆς ἐνώπιον τοῦ Πλημμελειοδικείου
τῶν κατηγοριῶν κατὰ τῶν ποιμένων,
οἵτινες κατὰ παράβασιν τοῦ ἀρ. 14
τοῦ περὶ ἀγροφυλάκῆς νόμου, δὲν
προέβησαν εἰς τὴν ἀπαιτουμένην δῆ-
λωσιν, ἡ δὲν κατέβαλον τὴν νόμιμον
ἐγγύησιν, ἐξεδικάσθησαν 25 ἐξ αὐτῶν,
ἐξ ὧν αἱ 23 καταδικαστικά.

— Ὁ νόμος οὗτος ἀπὸ τοῦ ὁποίου
ἐλλείπει τελείως κατ' οὐσίαν τὸ **ὀπτεύ-
θουν** τῶν ἀγροφυλάκων, κατὰ τὸ εἰκο-
σήμερον διάστημα τῆς ἄχρι τοῦδε ἐφαρ-
μογῆς του, πολλὰ παρουσιάζει τὰ
τρωτά, δέεται βεβαίως τροποποιήσεως
και συμπληρώσεως ἐν πολλοῖς σπου-
δαιότατοις αὐτοῦ σημείοις.

— Ἐχομεν δὲ δι' ἐλπίδος ὅτι οἱ βου-
λευταὶ Κεφαλληνίας τῶν ὁποίων τινὲς
δικηγόροι ὄντες ἔχουσιν ἀντιληφθῇ τὴν
ἀνεπάρκειαν και τὰ τρωτά τοῦ νόμου,
θὰ ἐπιδείξωσι τὸ προσήκον ἐνδιαφέρον
ἵνα βελτιωθῇ οὗτος.

— Ἡ διὰ ψηφίσματος τοῦ Δ. Συμ-
βουλίου ἀποφασισθεῖσα ἀφαίρεσις ὄλων
τῶν εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως δημοτι-
κῶν κρηνῶν, ἤρχισεν ἐνεργουμένη τιμη-
ματικῶς. Καὶ τοῦτο, ὅπως μέχρι τῆς
ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου ὑπαλλήλου ἐκτελέ-
σεως ὄλων τῶν αἰτηθειῶν ἰδιωτικῶν
ἐγκαταστάσεων, μὴ αἰσθανθῶσι τὴν ἐλ-
λειψιν ὕδατος αἱ μὴ ἀποκτήσασαι εἰσέτι
τοιαύτας οἰκογένειαι.

— Αἱ δὲ διὰ τὴν ὑδροληψίαν ἐφεξῆς
ἀποζημιώσεις ἐκανονίσθησαν ἀναλόγως
τῆς θέσεως, τοῦ ἐπαγγέλματος και τῆς
οἰκονομικῆς καταστάσεως ἑκάστου ὑδρο-
λήπτου.

— Ἐπὶ τέλους ἐπερατώθη ἡ ἐξέλεξις
τῶν καταλόγων τῶν περιθαλψιούχων
οἰκογενειῶν τῶν ἐπιστράτων.

— Οὕτως δ' ἐγένετο ἐναρξίς ἀπὸ τῆς
παρελθούσης Τρίτης τῆς διανομῆς τῆς
πρώτης δόσεως τοῦ ὀφειλουμένου εἰς τὰς
οἰκογενεῖας ταύτας κυβερνητικοῦ ἐπιδό-
ματος χορηγουμένου εἰς ἑκάστην βοη-
θήματος δεκαπέντε ἡμερῶν.

— Ἡ ἀναμενομένη δευτέρα δόσις
θεοῦ εἶναι ἀγνωστον ἂν θὰ ἔλθῃ. Χαλ-
κοῦ ἐκομίσθη μικρὰ ποσότης ἥτις διε-
νεμήθη ἐπὶ τῇ βάσει τῶν πιστοποιη-
τικῶν.

— Ἡ ἐρίτιμος κυρία Μελομένη
Χαρ. Γρεκούση, ἡ πάντοτε πρωτοστα-
τοῦσα ἐν αἰσθήμασι φιλανθρωπίας, και
ἐπανειλημμένως εὐεργετήσασα τοὺς πτω-
χοὺς τῆς γεννητέρας αὐτῆς πόλεως Λη-
ξουρίου, ἀπέστειλε και αὐτὴς ἐξ Ἀθη-
νῶν πρὸς τὸν κ. Διον. Λιναρδάτον χι-
λίς δραχμὰς ὅπως διανεμηθῶσι κατὰ
τὸ Πάσχα εἰς τοὺς ἐν Ληξουρίῳ ἀπό-
ρους.

— Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν ἐτε-
λέσθησαν ἐνταῦθα οἱ γάμοι τοῦ κ. Κων-
σταντίνου Ἀνιά μετὰ τῆς δεσποινίδος
Ἀνδρονίκης Ι. Σωτηρίου εἰς οὗς εὐχό-
μεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἀπεβίωσε τὴν παρελθούσαν Τε-
τάρτην και ἐτάφη εἰς Φαρακλάτα ὁ
ἀγαθὸς γέρον συμπολίτης Γεράσιμος
Κοσμάτος σιτέμπορος.

ΠΑΝΕΡΗ!

"Ολοι νάχετε στὸ χέρι
Σιγαρέτα τοῦ **Πανέρη**
πῶχουν λουσο, πῶχουν γλύκα
κι' εἰν' τὰ μόνὰ ποὺ εὐρήκα
σιγαρέτ' ἀληθινά,

ἡ σιγαρέτα καὶ φημί.
Τὴν παρὰ σ' ἐλπίδα μέρη

τὰ σιγάρα τοῦ Πανέρη
τὸν πῶχον καὶ γλύκα

τὸν πῶχον καὶ γλύκα
καὶ καπνίζουν αὐτὰ.

Τύποις Π. Α. Πετράκου. — Ἀθήναι.